

rivâyette bulundu. Kendisinden de ilim alıp, hadîs-i şerîf rivâyet edenler oldu.

Onun kaleme aldığı en meşhûr eseri **(Kitâb-ül-münîr)**'dir. Bu eserinde, İslâmiyetin ilk devirlerindeki ve câhiliye zamanındaki birçok şeylerden ve bir kısım neseblerden (soylardan) bahsetmektedir.

Onun rivâyet ettiği ve Müslim'de bulunan hadîs-i şeriflerden ba'zıları şunlardır:

“Bir kimse, yatsı namazını cemâat ile kılsa, gecenin yarısını namaz kılarak geçirmiş gibi olur. Kim de, sabah namazını cemâat ile kılsa, bütün gece namaz kılmış gibi olur.”

“Birinizin lokması düştüğü vakit, hemen onu alsın ve üzerindeki zarar veren bulaşığı gidererek onu yesin, onu şeytana bırakmasın! Parmaklarını yalamadıkça elini mendile silmesin! Çünkü o, bereketin yemeğinin hangi lokmasında olduğunu bilmez.”

“Sol elinle yemek yeme! Daracık elbise ile örtünme!”

“Köpek ve resim bulunan eve melekler girmez.”

“Sözün Allaha en sevimli olanı dörttür: Bunlar; (Sübhânallah), (Elhamdülillah), (Lâ ilahe illallah) ve (Allahü ekber)dir. Hangisinden başlarsan sana zarar etmez.”

“Bulunduğun yerde tâûn hastalığı meydana çıkarsa, artık oradan ayrılma! O hastalığın bir yerde olduğunu öğrenince de, oraya girme!”

“Hediye ettiği şeyi geri isteyen kimse, kusup da sonra kusmuğuna dönerek, onu yiyen köpek gibidir.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu'cem-ül-müellifin cild-2, sh. 226

2) Târîh-i Bağdâd cild-8, sh. 390

İSHÂK BİN İBRÂHİM EL-MEDÎNÎ

Hadîs âlimlerinden. İsmi, İshâk bin İbrâhîm bin Hatim bin İsmail el-Medînî'dir. Künyesi, Ebû Ya'kûb'dur. Hadîs ve târih ilminde yüksek bir âlim ve kuvvetli bir hatîbtir. Bezû'an köyünde doğup büyüdü. Sonra Akberâ denilen yere gelip yerleşti. 256 (m. 870) senesinden önce hayatta idi. Vefât târihi kesin olarak bilinmemektedir.

Hadîs, târih ve hitâbet ilimlerinde büyük bir âlim olan İshâk bin İbrâhîm, Zübeyr bin Bekâr ve daha başka âlimlerden ilim alıp,